

Uilenonderzoek Kleen Esch, Hoge Hexel

Definitief

Opdrachtgever:

Gemeente Wierden
De heer J. Niemeijer
Postbus 43
Wierden
F 0546-575915
E j.niemeijer@wierden.nl
I www.wierden.nl

Opdrachtnemer:

Eelerwoude
Mossendamsdwarsweg 3
7472 DB GOOR
Postbus 53, 7470 AB GOOR
T (0547) 26 35 15
F (0547) 26 37 77
E info@eelerwoude.nl
I www.eelerwoude.nl

Project nr. 4952.1

<i>Opgesteld door</i>	<i>Gecontroleerd</i>	<i>Datum</i>
V. de Lenne	R.J. Koops	28-3-2011

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING	2
1.1 Aanleiding en doel.....	2
1.2 Ligging en begrenzing projectlocatie.....	2
2. HUIDIGE SITUATIE EN PLANVORMING	3
2.1 Gebiedsbeschrijving.....	3
2.2 Ruimtelijke ontwikkelingen	3
3. NATUURWETGEVING EN BELEID.....	4
3.1 Flora- en faunawet	4
4. ONDERZOEKSRESULTATEN EN ANALYSE.....	5
4.1 Methode.....	5
4.2 Resultaten.....	5
5. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN	7
5.1 Conclusie en aanbevelingen.....	7
5.2 Rekening houden met broedseizoen	7

LITERATUURLIJST

BIJLAGE 1: FLORA- EN FAUNAWET

BIJLAGE 2: SCHETSONTWERP KLEEN ESCH

BIJLAGE 3: VERSPREIDINGSKAART STEENUILTERRITORIA

BIJLAGE 4: VERSPREIDINGSKAART UILEN UILENWERKGROEP DE 'KATOELINKIEKERS'

1. INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

In 2011 is door adviesbureau Eelerwoude een verkennend onderzoek uitgevoerd in het kader van de Flora en faunawet. Uit de bevindingen van dit onderzoek blijkt dat bij uitbreiding van de kern van Hoge Hexel mogelijk negatieve effecten kunnen optreden op diverse uilensoorten (kerkuil en steenuil). Om te komen tot een betere effectenbeoordeling is geadviseerd nader onderzoek naar deze soorten te doen. Daarom is in het vroege voorjaar van 2011 in opdracht van de gemeente Wierden een onderzoek uitgevoerd in het kader van de Flora- en faunawet voor de projectlocatie Kleen Esch Hoge Hexel. De aanleiding voor het onderzoek is de voorgenomen uitbreiding van de kern van Hoge Hexel.

Doel van het onderzoek is om een beeld te krijgen van de aanwezige beschermde soorten, om aan de hand hiervan uitspraken te doen over (mogelijke) effecten van de voorgenomen plannen en de eventueel noodzakelijke vervolgstappen. Het onderzoek heeft zich voornamelijk gericht op uilen (steenuil en kerkuil).

1.2 Ligging en begrenzing projectlocatie

Het plangebied is aan drie zijden begrensd door bebouwing van de aan de Piksenweg (zuiden), de Oude schoolweg (westen) en de Lanckerweg (noorden). Ten oosten wordt het plangebied begrensd door een agrarisch perceel. In figuur 1 is de ligging van het plangebied weergegeven en het schetsontwerp van de toekomstige situatie.

Figuur 1. Ligging projectlocatie (rode cirkel) en schetsontwerp toekomstige situatie (inzet).

2. HUIDIGE SITUATIE EN PLANVORMING

2.1 Gebiedsbeschrijving

Het huidige plangebied maakt onderdeel uit van een agrarisch perceel met maïs. Rondom de solitaire boom is kruidenrijk grasland gelegen. Binnen het plangebied staan vijf bomen en het gebied bevat geen waterelementen. (Zie foto's 1 ¹/_m 4).

2.2 Ruimtelijke ontwikkelingen

De gemeente Wierden heeft voornemens om de kern van Hoge Hexel uit te breiden. Binnen het gebied zullen circa 24 percelen gerealiseerd worden. De solitaire boom in het zuiden van het plangebied blijft behouden. De overige vier bomen zijn naar verwachting niet allemaal in te passen in het ontwerp. Mogelijk dat deze bomen uiteindelijk toch gekapt of verplaatst worden. Zekerheidshalve wordt tijdens deze toetsing uitgegaan dat de vier bomen gekapt gaan worden. (Zie bijlage 2.)

Foto's 1 ¹/_m 4. Impressie van het plangebied.

3. NATUURWETGEVING EN BELEID

3.1 Flora- en faunawet

Elke ruimtelijke ontwikkeling of inrichting moet worden getoetst aan de Flora- en faunawet. De Flora- en faunawet voorziet in de bescherming van een aantal inheemse planten- en diersoorten en gaat hierbij uit van het 'nee, tenzij'-beginsel. Centraal hierbij staat de zorgplicht. De zorgplicht houdt in dat iedereen 'voldoende zorg' in acht moet nemen voor alle in het wild voorkomende planten en dieren en hun leefomgeving.

De Flora- en faunawet hanteert een driedeling in beschermingscategorieën:

1. tabel 1-soorten: de meest algemene soorten waarvoor een vrijstellingsregeling geldt bij ruimtelijke ontwikkelingen. Dit betekent dat voor deze soorten geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd.
2. tabel 3-soorten: strikt beschermde soorten: de Habitatrichtlijnsoorten en een selectie van de zwaardere categorieën van de Rode Lijst.
3. tabel 2-soorten: een tussencategorie, de resterende beschermde soorten. Hiervoor geldt een vrijstelling wanneer wordt gehandeld volgens een goedgekeurde gedragscode. In andere gevallen kan voor deze soorten een ontheffing noodzakelijk zijn.

Vogels nemen in de Flora- en faunawet een bijzondere positie in. Vogels worden tijdens het broedseizoen beschermd door de Flora- en faunawet. Voor het aantasten van broedende vogels geldt een zware toets vergelijkbaar met tabel 3-soorten. Daarnaast zijn voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van een aantal vogelsoorten jaarrond beschermd (mits niet definitief verlaten). Het betreft nesten van boomvalk, buizerd, gierzwaluw, grote gele kwikstaart, havik, huismus, kerkuil, oehoe, ooievaar, ransuil, roek, slechtvalk, sperwer, steenuil, wespendif en zwarte wouw.

Voor een nadere toelichting op de Flora- en faunawet wordt verwezen naar de bijlagen.

4. ONDERZOEKSRESULTATEN EN ANALYSE

4.1 Methode

Het plangebied en de directe omgeving van het plangebied zijn in het vroege voorjaar van 2011 twee keer bezocht in de avonden (08 maart 2011 en 24 maart 2011) om eventuele baltsende/roepende steenuilen vast te stellen. Hierbij is gebruik gemaakt van geluidsopnamen van de territoriumroep van de steenuil. Door deze geluidsopnamen nabij een mogelijk territorium af te spelen zal (indien een steenuil aanwezig is) een reactie niet uitblijven. Op alle erven in het onderzoeksgebied zijn geluidsopnamen afgespeeld. Op sommige erven waren steenuilenkasten zichtbaar ook hier zijn geluidsopnamen afgespeeld.

Naast steenuilen is ook op de aanwezigheid van kerkuil en bosuil gelet. Tijdens het onderzoek is voor kerkuil geen navraag gedaan bij bewoners omdat de kerkuil over een zeer groot foerageergebied beschikt en niet snel last zal hebben van een dergelijke kleinschalige ontwikkeling.

Er is ook contact geweest met de mensen van de uilenwerkgroep de 'Katoelenkickers'. De beschikbare gegevens van territoria bosuil, kerkuil en steenuil zijn in bijlage 4 opgenomen. Deze bijlage geeft een overzicht van de territoria steenuil, kerkuil en bosuil die de afgelopen 5 jaar als broedvogel door de uilenwerkgroep de 'Katoelenkickers' zijn vastgesteld.

4.2 Resultaten

Voorkomen en functie

Steenuil

Binnen het plangebied zijn geen territoria van steenuilen waargenomen. Het plangebied is het afgelopen jaren ook minder geschikt geweest als leefgebied voor de steenuil vanwege de aanwezigheid van een maïsakker.

In de ruimere omgeving is één territoria van steenuil waargenomen ten noorden van het plangebied langs de Hexelseweg. In bijlage 3 is tevens de begrenzing aangegeven van het onderzochte gebied.

Het is niet aannemelijk dat dit paartje binnen het plangebied foerageert. De afstand tot het projectgebied is relatief groot (circa 500 meter)¹. Daarnaast is de directe omgeving van de locatie waar het territoria zich bevindt vele malen geschikter als foerageergebied (veel kleine landschapselementen zoals een fruitboomgaard, laanbeplanting en solitaire bomen) dan het plangebied zelf.

Volgens de gegevens van de Katoelenkickers (zie bijlage 4) heeft de steenuil in het verleden op meer plaatsen rond het plangebied gebroed. Ook hier geldt dat de directe omgeving van deze locaties vele malen geschikter zijn als foerageergebied, dan het plangebied (maïsakker) zelf. Ook liggen deze territoria relatief ver van het plangebied (200 tot 400 meter).

Kerkuil

Binnen het projectgebied en in de directe omgeving van het projectgebied zijn geen territoria kerkuilen vastgesteld. Wel is het mogelijk dat de soort in de omgeving in schuren of opgehangen nestkasten een vaste rust- en verblijfplaats heeft.

Volgens de gegevens van de Katoelenkickers (zie bijlage 4) heeft kerkuil in het verleden op meerdere plaatsen rond het plangebied gebroed.

Effecten en ontheffing

Steenuil

Binnen het plangebied zijn geen vaste rust- en verblijfplaatsen van steenuil aangetroffen. De aangetroffen territoria in de omgeving

¹ Een steenuilterritoria heeft gemiddeld een oppervlakte van 10 tot 25 ha afhankelijk van de geschiktheid van het gebied.

liggen op ruime afstand van het plangebied. Daarnaast is het landschap en landgebruik op die plaatsen aantrekkelijker voor steenuil t.o.v. het plangebied. Dit heeft een vrij open karakter en is afgelopen jaar in gebruik geweest als maïsakker. De aangrenzende tuinen met schuurtjes en composthopen bieden wel voldoende voedsel, maar dekking is er maar weinig. Negatieve effecten op vaste rust- en verblijfplaatsen en de functionele leefomgeving van steenuil worden daarom ook uitgesloten. Het uitvoeren van nader onderzoek of het opstellen van een compensatie- mitigatieplan is hier niet aan de orde.

Kerkuil

Met het bebouwen van het plangebied gaat mogelijk een klein deel van het foerageergebied van kerkuil verloren. Echter, deze soort heeft een aanzienlijk groter foerageergebied vergeleken met steenuil. De te bebouwen oppervlakte maakt hier slechts een zeer klein deel van uit. Negatieve effecten op vaste rust- en verblijfplaatsen van kerkuil en de functionaliteit van de leefomgeving zijn niet te verwachten. Het uitvoeren van nader onderzoek of het opstellen van een compensatie- mitigatieplan is hier niet aan de orde.

5. CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

5.1 Conclusie en aanbevelingen

Steenuil

Steenuil territoria zijn op enkele honderden meters van de planlocatie vastgesteld, maar zal, gezien de honkvastheid van de soort, geen hinder ondervinden van de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling.

Kerkuil

Binnen het plangebied en de directe omgeving zijn geen territoria van kerkuil aangetroffen. Mogelijk zijn er wel vaste rust- en verblijfplaatsen van kerkuil aanwezig, maar de ruimtelijke ontwikkelingen hebben hier geen negatief effect op gezien de territoriumomvang van kerkuil.

Het aanvragen van een ontheffing of het opstellen van een activiteitenplan is niet noodzakelijk.

5.2 Rekening houden met broedseizoen

Voor alle beschermde inheemse (ook de algemeen voorkomende) vogelsoorten geldt vanuit de Flora- en faunawet een verbod op handelingen die nesten of eieren beschadigen of verstoren. Ook handelingen die een vaste rust- of verblijfplaats van beschermde vogels verstoren zijn niet toegestaan. In de praktijk betekent dit dat verstorende werkzaamheden alleen buiten het broedseizoen uitgevoerd mogen worden.

De zorgplicht blijft, ongeacht de status van de soorten, wel van kracht. In het kader van de Flora- en faunawet wordt voor het broedseizoen geen standaardperiode gehanteerd. Van belang is of een broedgeval verstoord wordt, ongeacht de datum. Globaal gaat het echter om de periode van 1 maart tot 15 juli.

LITERATUURLIJST

Beersma P. en W., van den Burg, 2007 *Steenuilen* Roodbont uitgeverij Zutphen. ISBN 978-90-8740-008-8

Beusekom, R. van, P. Huigen, F. Hustings, K. de Pater & J. Thissen, 2005, *Rode Lijst van de Nederlandse broedvogels*. Tirion Uitgevers BV. Vogelbescherming Nederland en SOVON Vogelonderzoek Nederland.

Eelerwoude, 2008. *Verkennd onderzoek en advies in het kader van de Flora en faunawet Flierweg 4 te Hoge Hexel, gemeente Wierden*. Eelerwoude, projectnummer 2904, Goor.

Eelerwoude, 2008. *Projectplan aanvraag ontheffing Flora- en faunawet, Schoolweg 3 Hoge Hexel, Gemeente Wierden*. Eelerwoude, projectnummer 2885, Goor.

P.J. Grant, K. Mullarney, L. Svensson, D. Zetterström, 2009, *ANWB Vogelgids van Europa*. Tirion Uitgevers BV, Baarn.

BIJLAGE 1: FLORA- EN FAUNAWET

Inleiding

Per 1 april 2002 is de Flora- en faunawet in werking getreden. In deze wet, gepubliceerd op 14 juli 1998 in het Staatsblad 402, is de soortbescherming geregeld van in Nederland inheemse in het wild voorkomende dier- en plantensoorten. De wet sluit aan op de Europese natuurregeling (Natura 2000). De wet is in plaats gekomen voor de Jachtwet, de Vogelwet 1936, de soortenparagraaf uit de Natuurbeschermingswet, de Wet bedreigde uitheemse dier- en plantensoorten en de soortbeschermingscomponent uit de Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn. Deze Europese soortenbescherming heeft met de Flora- en faunawet dus een Nederlandse vertaling gekregen.

Zorgplicht

De Flora- en faunawet gaat over de bescherming van ongeveer 500 planten- en diersoorten, van de 36.000 soorten die in Nederland voorkomen. Het uitgangspunt van de wet is dat geen schade mag worden gedaan, tenzij dit uitdrukkelijk is toegestaan (het 'nee, tenzij-principe'). Centraal staat hierbij de zorgplicht, wat inhoudt dat iedereen 'voldoende zorg' in acht moet nemen voor alle in het wild voorkomende dieren en planten en hun leefomgeving. De wet erkent hierbij de intrinsieke waarde van de in het wild voorkomende dier- en plantensoorten. Alle soorten hebben een eigen rol in het ecosysteem en dragen bij aan de biodiversiteit. Dat betekent dat voor de wet alle dieren en planten van onvervangbare waarde zijn en dat daar dus zorgvuldig mee omgegaan moet worden. Het gevolg is onder andere, dat iedereen die redelijkerwijs weet of kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor beschermde dier- of plantensoorten worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel naar redelijkheid alle maatregelen te nemen om die gevolgen te voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

Beschermde soorten

Via de Flora- en faunawet worden de volgende planten- en diersoorten beschermd:

- ruim 100 inheemse plantensoorten die van nature in Nederland in het wild voorkomen;
- alle soorten vogels die van nature op het grondgebied van de lidstaten van de EU in het wild voorkomen;
- alle zoogdieren die van nature in Nederland in het wild voorkomen, met uitzondering van bruine rat, zwarte rat en huismuis;
- alle amfibieën en reptielen die van nature in Nederland in het wild voorkomen;
- vissen, en schaal- en schelpdieren voorzover ze niet onder de Visserijwet vallen;
- bepaalde soorten insecten (bijvoorbeeld vlinders, libellen en mieren);

Als beschermde inheemse soort kunnen door middel van algemene maatregel van bestuur worden aangewezen. Het gaat om soorten die van nature in Nederland voorkomen en: die in hun voortbestaan bedreigd of gevaar lopen in hun voortbestaan bedreigd worden; mogelijk in hun voortbestaan bedreigd worden door overmatige benutting en die uit Nederland zijn verdwenen, maar waarvan de kans op terugkeer reëel is.

Verbodsbepalingen

Om de instandhouding van de wettelijk beschermde soorten te waarborgen, moeten negatieve effecten op die instandhouding voorkomen worden. Welke negatieve effecten dat precies zijn, kan niet in een lijst opgesomd worden. Dat is afhankelijk van soort, locatie en aard van de ingreep. Om die bescherming toch enigszins concreet te maken, zijn een aantal voor planten en dieren schadelijke handelingen als verbodsbepalingen in de Flora- en faunawet opgenomen. De belangrijkste artikelen zijn:

- Artikel 8: het is verboden beschermde planten te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei wijze van hun groeiplaats te verwijderen.
- Artikel 9: het is verboden beschermde dieren te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen.
- Artikel 10: het is verboden beschermde dieren opzettelijk te verontrusten.
- Artikel 11: het is verboden nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen van beschermde dieren te beschadigen, te vernielen, uit te halen, weg te nemen of te verstoren.
- Artikel 12: het is verboden eieren van beschermde dieren te zoeken, te rapen, uit het nest te nemen, te beschadigen of te vernielen.

Ontheffing

Bij werkzaamheden waarbij een schadelijk effect optreedt voor beschermde soorten, is een ontheffing of vrijstelling nodig op de in de wet gestelde verbodsbepalingen (artikel 8 tot en met 18). In artikel 75 van de Flora- en faunawet wordt de mogelijkheid geboden om ontheffing aan te vragen op de verbodsbepalingen. De bevoegdheid om een ontheffing te verlenen in het kader van artikel 75 van de Flora- en faunawet ligt bij de Minister van Economische zaken, Landbouw en Innovatie. Een aanvraag tot ontheffing kan worden ingediend bij Dienst Regelingen van het Ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie.

Bij de ontheffingverlening gelden, afhankelijk van de status van de soort, verschillende voorwaarden waaraan voldoen moet worden. Onderscheid wordt gemaakt in een lichte toets en een uitgebreide toets.

De **lichte toets** geldt voor algemene soorten en overige soorten (categorie 1 en 2; zie vrijstelling). De lichte toets houdt in dat de werkzaamheden het voortbestaan van de soort niet in gevaar mogen brengen (doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding).

De **uitgebreide toets** geldt voor soorten die in bijlage IV van de Habitatrichtlijn zijn opgenomen, voor soorten van bijlage 1 AMvB artikel 75 en voor beschermde vogelsoorten (categorie 3; zie vrijstelling). De uitgebreide toets houdt in dat:

- de werkzaamheden het voortbestaan van de soort niet in gevaar mogen brengen (doet geen afbreuk aan de gunstige staat van instandhouding) en
- er geen alternatief is voor de activiteiten en
- er sprake is van groot maatschappelijk belang (zoals volksgezondheid, openbare veiligheid et cetera) en
- de werkzaamheden zodanig worden uitgevoerd dat er sprake is van zorgvuldig handelen.

Vrijstelling

In het '*Besluit houdende wijziging van een aantal algemene maatregelen van bestuur in verband met wijziging van artikel 75 van de Flora- en faunawet en enkele andere wijzigingen*', ook wel AMvB artikel 75 genoemd, zijn (onder andere) een aantal wijzigingen rondom ontheffingen en vrijstellingen beschreven. In het kort houdt de wijziging in dat niet altijd meer een ontheffing noodzakelijk is. De vrijstellingsregeling bevat vrijstellingen voor activiteiten die vallen onder:

- bestendig beheer en onderhoud (ook in landbouw en bosbouw),
- bestendig gebruik en
- ruimtelijke ontwikkeling en inrichting.

Welke voorwaarden verbonden zijn aan de vrijstelling hangt af van de dier- of plantensoorten die voorkomen. Hierbij is onderscheid gemaakt in drie categorieën, waarin soorten zijn ingedeeld op basis van zeldzaamheid en kwetsbaarheid.

Tabel 1 – Algemene soorten

Voor deze soorten geldt de lichtste vorm van bescherming. Als de werkzaamheden of activiteiten vallen onder de hierboven beschreven activiteiten, dan geldt een vrijstelling van de verbodsbepalingen van Artikel 8 tot en met 12 van de Flora- en faunawet. Aan deze vrijstelling zijn geen aanvullende eisen gesteld. De aanvraag wordt beoordeeld volgens de lichte toets. Uiteraard geldt wel de algemene zorgplicht.

Tabel 2 – Overige soorten

Deze soorten genieten een zwaardere bescherming. Er geldt alleen een vrijstelling als sprake is van werkzaamheden of activiteiten zoals hierboven beschreven én indien gehandeld wordt volgens een, door de Minister van LNV, goedgekeurde gedragscode. Indien niet gewerkt wordt volgens een gedragscode, kan het aanvragen van een ontheffing noodzakelijk zijn. De aanvraag wordt beoordeeld volgens de lichte toets.

Tabel 3 – Soorten, genoemd in bijlage IV van de Habitatrichtlijn en in bijlage 1 AMvB artikel 75

Deze soorten genieten de zwaarste bescherming. Ook al is sprake van werkzaamheden zoals hierboven beschreven, dan hangt het van de precieze aard van de werkzaamheden af of een vrijstelling met gedragscode geldt, of een ontheffing noodzakelijk is. Voor ruimtelijke ontwikkeling en inrichting geldt altijd dat voor deze soorten een ontheffing moet worden aangevraagd. De aanvraag wordt beoordeeld volgens de uitgebreide toets.

Vogels

Vogelsoorten zijn niet opgenomen in de hierboven genoemde categorieën. Voor verstoring van vogels en vogelnesten wordt geen ontheffing verleend voor ruimtelijke inrichting of ontwikkeling en niet voor dwingende redenen van openbaar belang. Voor vogels geldt dat u alleen ontheffing kunt krijgen op grond van een wettelijk belang uit de Vogelrichtlijn. Dat zijn: bescherming van flora en fauna, veiligheid van het luchtverkeer, volksgezondheid of openbare veiligheid. Buiten het broedseizoen mogen de nestplaatsen, zonder ontheffing, worden verstoord. Daarbij geldt geen standaardperiode voor het broedseizoen. Van belang is of een broedgeval verstoord wordt, ongeacht de datum. De meeste vogels broeden tussen medio maart en medio juli. Van een

(beperkt) aantal vogels is de nestplaats jaarrond beschermd. Op de volgende categorieën gelden de verbodsbepalingen van artikel 11 van de Flora- en faunawet het gehele seizoen:

- 1 Nesten die binnen en buiten het broedseizoen in gebruik zijn als vaste rust- en verblijfplaats.
- 2 Nesten van koloniebroeders die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en zeer honkvast zijn of afhankelijk van bebouwing of biotoop.
- 3 Nesten van vogels die elk broedseizoen op dezelfde plaats broeden en zeer honkvast zijn of afhankelijk van bebouwing.
- 4 Vogels die jaar in jaar uit gebruik maken van hetzelfde nest en die zelf niet of nauwelijks in staat zijn een nest te bouwen.

Nesten die niet het hele jaar door zijn beschermd in de 'Aangepaste lijst jaarrond beschermde vogelnesten' worden de volgende soorten aangegeven als categorie 5. Deze zijn buiten het broedseizoen niet beschermd. Categorie 5-soorten zijn wel jaarrond beschermd als zwaarwegende feiten of ecologische omstandigheden dat rechtvaardigen.

- 5 Nesten van vogels die weliswaar vaak terugkeren naar de plaats waar zij het jaar daarvoor hebben gebroed of de directe omgeving daarvan, maar die wel over voldoende flexibiliteit beschikken om, als de broedplaats verloren is gegaan, zich elders te vestigen.

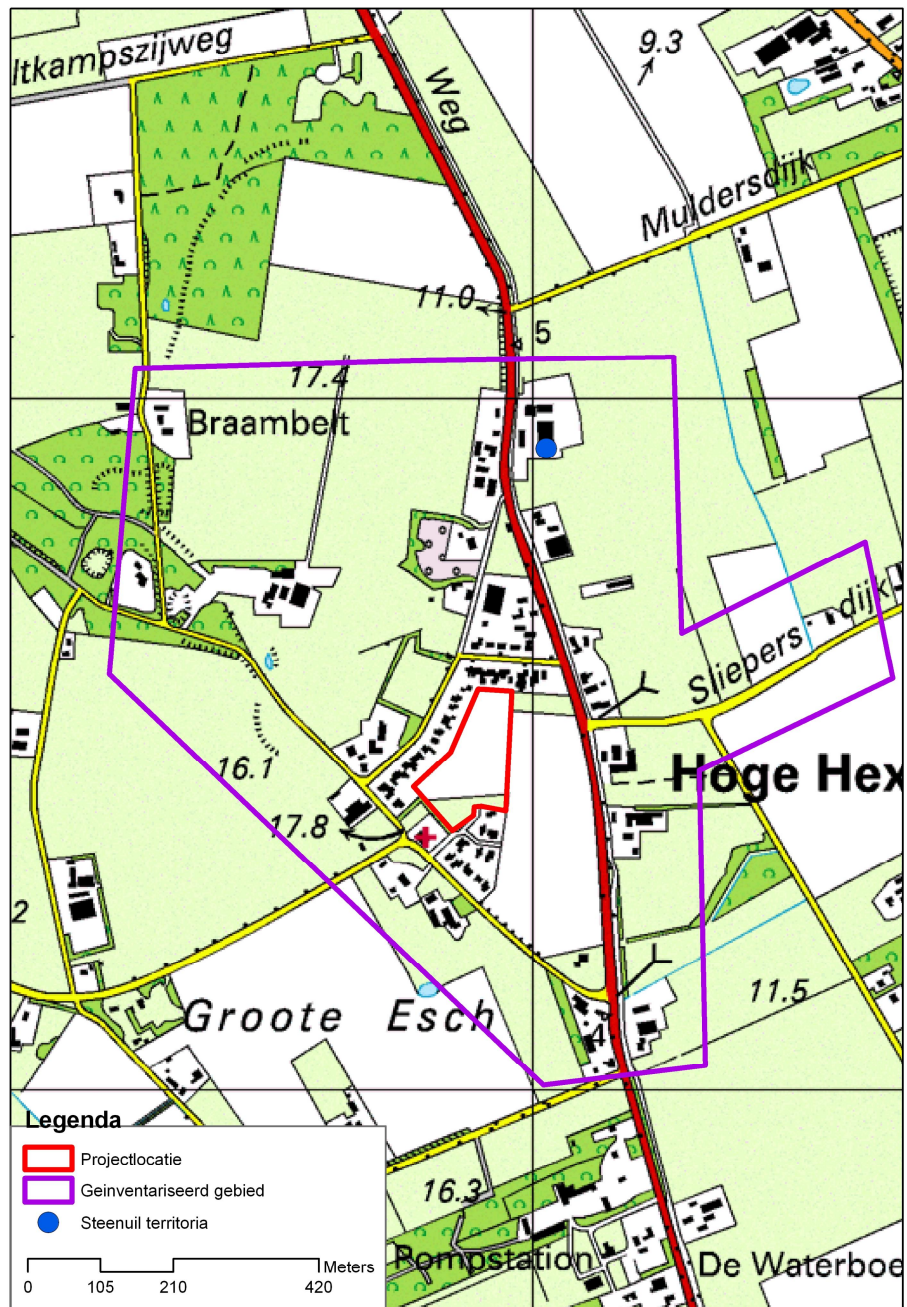
Mitigatie

Negatieve effecten en daarmee een ontheffingsaanvraag kunnen worden voorkomen door vooraf gaand aan het project mitigerende (= verzachtende) maatregelen op te stellen en uit te voeren. Het gaat dan om het behoud van de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaats van de soort.

BIJLAGE 2: SCHETSONTWERP KLEEN ESCH

BIJLAGE 3: VERSPREIDINGSKAART STEENUILEN

BIJLAGE 4: VERSPREIDINGSKAART UILEN UILENWERKGROEP DE 'KATOELINKIEKERS'

